

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Blinov Vladimir,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 împotriva lui Blinov Vladimir, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 14 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Blinov Vladimir și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chişinău din 12 iunie 2015, s-a admis recursul declarat de Blinov Vladimir și s-a casat integral încheierea Judecătoriai Botanica, mun. Chişinău din 17 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2014, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 (în continuare CCL nr. 160) s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Blinov Vladimir, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” solicitând încasarea de la pârât a datoriei în sumă de 12999,99 lei, a taxei de stat și a tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în baza contului personal deschis la CCL nr. 160 pe numele pârâtului, SA „Termoelectrica” a livrat energie termică, însă pârâtul nu a achitat serviciile prestate, acumulând pentru perioada 01.06.2007 – 01.06.2014 o datorie în mărime de 12999,99 lei, ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Menționează reclamantul că, în temeiul pct. pct. 10, 17, 18 al hotărârii Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică, iar CCL nr. 160, conform art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Deși, pârâtul a fost informat prin intermediul facturii lunare și a reclamației respective despre necesitatea executării obligațiilor, nu le-a executat.

La 12 iunie 2015, CCL nr. 160, prin intermediul avocatului Gherman Lilia, a depus în instanța de judecată acțiune concretizată indicând că, datoria pentru

serviciile de furnizare a agentului termic s-a format din 30 septembrie 1997, din momentul când pârâtul și-a modificat calitatea de membru al Cooperativei, devenind posesorul apartamentului nr.XXX din str. XXXXX, mun. Chișinău, în baza contractului de schimb nr. 1-1222, înregistrat la OCT la 10.06.2014, invocând temeiurile de drept art. art. 586 alin. (1), (2), 587, 277 alin. (1) lit. b) și alin. (2) Cod civil, precum și pct. pct. 61 alin. (2), 48 alin. (3) al Statutului CCL nr. 160 cu privire la obligațiile membrului cooperativei și mijloacele cooperativei.

Prin hotărârea din 12 iunie 2015 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, corectată prin încheierea din 17 iunie 2016, s-a admis acțiunea înaintată de CCL nr. 160 și s-a încasat de la Blinov Vladimir în beneficiul CCL nr. 160 suma de 12999,90 lei cu titlu de datorie la plata serviciilor de furnizare a energiei termice, formată în perioada 30 septembrie 1997 până în luna mai 2014 inclusiv, și cheltuielile de judecată în sumă de 1590 lei, iar în total s-a încasat suma de 14589,90 lei.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, Blinov Vladimir la 10 iulie 2015 a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de CCL nr. 160 să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia din 22 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Blinov Vladimir și s-a menținut hotărârea din 12 iunie 2015 și încheierea din 17 iunie 2016 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău. Concomitent, s-a încasat de la Blinov Vladimir în beneficiul CCL nr. 160 cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2017, s-a admis recursului declarat de Blinov Vladimir, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016 și s-a remis pricina spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 14 iunie 2017, a respins apelul declarat de către Blinov Vladimir și a menținut hotărârea din 12 iunie 2015 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, de asemenea a admis recursul declarat de Blinov Vladimir și a casat integral încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 iunie 2016.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, Blinov Vladimir a înaintat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 și a hotărârii primei instanțe din 12 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de CCL nr. 160 să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 14 iunie 2017 a fost expediată recurentului la 26 iunie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 11 iulie 2017 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii

juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Blinov Vladimir și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Blinov Vladimir, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Blinov Vladimir, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Blinov Vladimir asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Blinov Vladimir, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Blinov Vladimir se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Valentina Clevadi

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea